

Храната въ парахода.

Всѣки емигрантъ на пѣтъ прѣзъ океанитѣ има право на дневня храна споредъ правилника афиширанъ на разни мѣста въ парахода (хлѣбъ или бисквити отъ първо качество; оризъ и супа всѣки день; прѣсно масло съ фасулъ за петъ дена на седмицата, а риба „тонъ“, сирене и картофи — прѣзъ постнитѣ дни — вторникъ и петъкъ; кафе за петъ дена на седмицата, а ежедневно $\frac{1}{2}$ литръ вино и $\frac{3}{4}$ литръ прѣзъ днитѣ, когато не се дава кафе).

На дѣцата, по-малки отъ 5 години, съ изключение на кърмачетата, се слѣдва $\frac{1}{4}$ отъ горния порционъ; $\frac{1}{2}$ — на останалитѣ до 10 години, а пълненъ порционъ — на навършилитѣ 10 години и нагорѣ.

Водата за пиене се държи въ закрити каси.

Въ случай на болѣсть.

Всѣки параходъ има два локала за болни — респективно женски и мъжки.

Заболѣлитѣ и болнитѣ на оздравяне се лѣкуватъ и хранятъ съгласно наставленията на параходния лѣкаръ.

За емигранти на брой 700, въ парахода се намира и италиански медикъ, който лѣкува безплатно.

Какъ трѣбва да се държи емигранта въ парахода.

Емигрантитѣ трѣбва да се държатъ прилично, отнасяйки се къмъ женитѣ и дѣцата съ длъжимитѣ почитъ и грижи, избѣгвайки прѣнията и шума. Параходния лѣкаръ наблюдава за изискуемата се хигиена на парахода, а самия емигрантъ се грижи за собствената си чистота. На негово разположение се намиратъ локали, гдѣ о може